

SVOBODNA SLOVENIJA

LETO (AÑO) LII (46)

Štev. (Nº) 43

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES

28 de octubre - 28. oktobra 1993

LOJZE REZELJ

Slovenec sem, tako je mati d'jala

GOVOR V NAŠEM DOMU V SAN JUSTU

(Nadaljevanje in konec)

Danes imamo v San Justu mogočen slovenski dom. Prvi del naloge in poslans-tva je storjen. Ponovim: prvi del. Vaše delo ne bi bilo popolno, če ne bi vzgojili tudi naslednjih rodov, to je svojih otrok in vnukov, da se vključijo v življenje v tem slovenskem središču, kje naj bi nadaljevali delo na temeljih krščanstva in v ljubezni do slovenstva. Priznam, da to delo otežuje tudi svetovna poplava materializma, želja po uživanju in podcenjevanju vsakega idealizma. Valovi te poplave udarjajo tudi v našo mladino in jo skušajo potegniti v svoj vrtinec. Ne dopustimo tega! Uprimo se tem tokovom! Vrnimo v našo skupnost načelnost in idealizem. To sta dva stebra naše narodne bodočnosti. Načelnost in idealizem ne samo redkih posameznikov, ampak vse naše skupnosti, je tisto, ki bo prineslo novega življenja in je edino zagotovilo, da slovenska beseda in pesem ob Srebrni reki ne bosta usahnila. Zavedamo se, da je usoda slovenstva tako v domovini kakor tudi v zamejstvu in zdomstvu naša skupna naloga. Zato mi, ki živimo v velikem svetu, nosimo še posebno odgovornost. Tu bi se bilo treba vprašati, koliko smo se mi, ki smo kot Slovenci prišli v Argentino, ohranili res pristno Slovence in koliko slovenskega bogastva je še v nas, ali smo kaj slovenstva izgubili ali pa smo morda v našem slovenskem prizadevanju celo na slovenskih narodnih vrednotah kaj pridobili, skratka, ali smo danes kaj manj ali kaj bolj Slovenci. Drugo, še vse bolj važno vprašanje je, koliko je naš novi slovenski rod slovenski, koliko smo mu uspeli posredovati slovenske kulturnosti, koliko so ti naši mladi slovensko bogati, koliko se kljub argentin-skemu državljanstvu in domovinstvu vendarle počutijo Slovence. Nekateri slovensko zavedni iz novega rodu rečejo ali zapišejo, da so Argentinci, navadno vedno hite poudarjati, da so slovenskega rodu. S tem izrazijo realnost, da so biološko in kulturno Slovenci, a da so se rodili v Argentini in jim je Argentina dodala še svojo narodnost in kulturo. Vsekakor je jasno, da mora mladi rod naše skupnosti ob svojem argentinstvu živeti v deželi, v kateri so se rodili in katere kulturnost dan na dan vdihavajo, do svojega slovenstva posebno veliko dolžnost, da se iz ljubezni do svojega in svojih staršev slovenstva stalno trudijo za ohranjanje in krepljenje svoje slovenske

bitnosti, posebno še zaradi tega, ker na ta način sodelujejo pri obnavljanju tistih življenjskih sil slovenskega naroda, s katerimi je v komunistični revoluciji s krvavimi žrtvami izpričal zvestobo svojemu krščanstvu in slovenstvu. Vse naše organizirano delo ne bo naše, če mu osnova ne bo slovenska, ki se mora izražati v miselnosti, besedah in dejanjih. Poudarek dajem materinščini. Pomislimo samo, kako doma vstajajo oporečniki, izzvani mnogi od nevarnosti, ki v domovini grozi slovenstvu in jeziku. Biti moramo strastni gojitelji naše besede, da nam ne zamre. Nismo hčere in sinovi velikega in pomembnega naroda, zato smo tudi malo znani pred svetom. Uveljavljali pa se bomo s kvaliteto. Z našo osebnostjo in kvaliteto našega dela.

Slovenec sem, tako je mati d'jala.

Nismo bili ustvarjeni po kakem enotnem vzorcu ali modelu; vsak človek je originalna umetnina Stvarnika. Naravno, da so razlike med nami; nismo vsi istih misli, nimamo vsi enakih načrtov, vsak po svojih zmožnostih skuša doseči svoj življenjski smoter. Pri vsej raznolikosti pa smo Slovenci „skoraj vsi“ edini v cilju, ki ga naj naš narod na zemlji doseže. Ta cilj vsebuje svobodo, red, ki je za vse enako pravičen, mir, napredek v gospodarstvu, kulturi in sploh v vseh življenjskih panogah. V glavnih potezah tega cilja se vsi strinjamo in moremo biti prijatelji.

Gojitev slovenstva v Argentini je pač težja kot v domovini, kjer Slovenci živijo slovenstvo iz genija narodne skupnosti, iz narodne tradicije, iz slovenskih korenin, iz vsakdanjega sožitja z rojaki, iz slovenske narave. Tam Slovence tako rekoč vse vodi v slovenstvo, tam slovenstvo, svoje in drugih živijo. Ohraniti v novih rodovih v Argentini slovenstvo, je gigantsko delo slovenskih staršev, organizirane skupnosti in naših slovenskih domov, kateri naj ostanejo neomajne slovenske trdnjave v svetu!

Naj končam s pistoljem Karlom Maurerjem:

„O, Bog, ki si slovenski narod ustvaril majhnega po številu, da bi mogel biti velik po spoznanju, ne odreci mu daru treznosti v sodbah in daru prizanesljivosti ob napakah, in daj mu milost, da bi čas porabljal tako, da bi pred obličjem narodov zemlje odseval Tvojo veličino in bil velik v Tebi“.

Informacije iz Slovenije

Ponedeljek, 25. oktobra

V Ljubljani sta se sestali vodstvi Slovenskih krščanskih demokratov (Lojze Peterle) in Socialdemokratske stranke (Janez Janša). Obravnavali sta medsebojne odnose med podpisniki koalicije, proračunski memorandum, sodelovanje med strankama in opredelili svoj odnos do preteklosti (o tem nismo dobili podrobnejših poročil). Obe stranki sta ocenili, da dopolnitev koalicijske pogodbe brez sprememb v vladi ni smiselna niti učinkovita.

V Sloveniji se je prejšnji teden nahajal na obisku suveren kneževine Lichtenstein knez Hans-Adam z ženo kneginjo Marijo. Sprejeli so ga med drugimi predsednik Kučan, predsednik vlade Drnovšek, zunanji minister Peterle, kakor tudi nadškof Šuštar in župan Ljubljane Strgar. Lichtensteinski knežji par je obiskal tudi Postojnsko jamo, kobarški muzej, Škofjo Loko idr. Slovenija se je pri svojem samoosvajanju precej zgledovala po tej majhni a bogati državi.

Spet problemi s Hrvaško

Spet se je pričel odvijati nov zaplet v odnosih Slovenije do sosednje Hrvaške. V javnost je prišel dne 18. oktobra, ko je Slovenija po diplomatski poti zahtevala od Hrvaške pojasnilo glede odvzema oziroma zasedbe slovenske lastnine v Istri, namreč slovenskih počitniških domov pri Novigradu. Tja so pričele oblasti vseljevati skupine hrvaških beguncev iz srednje Bosne. V začetku tedna je hrvaška stran zahtevala, da upravniki teh domov oddajo ključ, da vselijo begunce, ne da bi prej dobili dovoljenje slovenskih lastnikov.

V sredo, 20. oktobra, sta se na Bizelskem sestala zunanja ministra obeh držav, Lojze Peterle in Matej Granič na že prej načrtanem sestanku. Delegaciji sta namenili usklajevanju vrste sporazumov, predvsem gospodarskih in o plačilnem prometu. Hrvaška je na pogovorih predstavila nove ideje v zvezi z reševanjem problema hrvaških upnikov Ljubljanske banke, delegaciji pa sta se tudi dogovorili za način reševanja dolga jedrske elektrarne Krško (ki dobavlja električno energijo Hrvaški, a je ta ne plačuje). Uskladili so še sporazum o ribolovu in medobmejnem prometu. Hrvaška je tudi napovedala, da bo kmalu imenovala svoj del komisije za urejanje meje med obema državama.

Govorili so tudi o problemu, ki je nastal v Istri, in slovenski zunanji minister Peterle je izjavil, da je glede tega problema dobil „še trdnjša zagotovila glede spoštovanja slovenske lastnine, tako zasebne kakor družabne“. A kljub zagotovilom hrvaškega zunanjega ministra Graniča je hrvaška vojska v četrtek in petek nadaljevala zasedbo objektov brez dovoljenj.

Slovensko zunanje ministrstvo je tako v petek, 22. oktobra poslalo hrvaškemu zunanjemu ministrstvu protestno noto, kjer opozarja, da je „takšno ravnanje v nasprotju z načeli mednarodnega prava in z dogovorjeno prakso in postavlja RS pred izvršeno dejstvo“. Sicer je Slovenija pripravljena sodelovati pri oskrbi beguncev, a da kljub zagotovilom hrvaškega ministra tako postopanje ni pravilno.

Slovenski levičarski časopisi so takoj izrabili ta primer in udarili po zunanjem ministru Peterletu, češ da je naiven in nesposoben reševati zapletljive s Hrvaško. Zahtevajo, da naj postopa s Hrvaško odločno in naj ne nasede njihovim praznim obljubam. Po drugi strani pa hoče svet, da so odnosi Slovenije do Hrvaške mirni in brez odločnejših posegov, kajti se boje, da bi nastal nov sporni in konfliktivni prostor v bivši Jugoslaviji.

Drnovšek o možni spremembi koalicije

Predsednik slovenske vlade dr. Janez Drnovšek je v pogovoru za nedeljsko Republiko (24. oktobra) orisal osnovne značilnosti proračunskega memoranduma za prihodnje leto in svojo vizijo Slovenije, govoril je o možnostih za nadaljevanje sodelovanja sedanje koalicije, o tem, kako si predstavlja slovenski strankarski prostor čez nekaj let, o policijski stavki, o aferah, ki pretresajo Slovenijo, in o odnosu Slovenije do zamejskih Slovencev.

Njegova vizija Slovenije je poenostavljena v želji, da bi se Slovenija sploh dokazala kot normalna država, da bi si zagotovili normalno in uspešno funkcioniranje gospodarstva in ljudem zadovoljiv način preživetja, predvsem pa, da bi uspeli zagotoviti varnost Sloveniji in dovolj veliko politično stabilnost.

V zvezi z govoricami, da so se ob stavki policistov pripravljali izredni ukrepi, je Drnovšek poudaril, da je to ena izmed številnih dezinformacij, ki se zelo pogosto pojavljajo v naših medijih. „Če bi razmišljal o predlogu za takšne ukrepe z našo ustavo, potem bi to jasno povedal javnosti in parlamentu. V tem pogledu ne bi bilo nobene konspirativnosti. Potrebna bi bila podpora javnosti in parlamenta. Tega ne more nihče narediti pod mizo, kot so skušali pisati nekateri,“ je poudaril Drnovšek. Zanimal je nekatere komentarje, češ da se je

vlada skrila za parlament. Vlada se je celo izjemno izpostavila v tem primeru, postavila na kocko celo svojo usodo, če npr. državni zbor ne bi sprejel njenih predlogov. Tako resne razmere, da bi predlagali izredno stanje, pa še niso bile, je zatrdil Drnovšek.

Po mnenju slovenskega premiera je ključnega pomena, da koalicija deluje naprej, kljub občasnim težavam in napetostim in da zagotovi delovanje Slovenije kot države, ki je sposobna preživeti krize in prenesti tudi medsebojne razlike in napetosti. Drnovšek ni zanikal možne spremembe koalicije. „Če bi prišlo do spremembe, bi bilo bolj realno, da pride do spremembe enega partnerja, npr. Združene liste, in to takrat, če ne bi mogli poenotiti naših stališč do ključnih vprašanj, predvsem o gospodarski politiki, kjer prihaja do različnih pogledov. To bi bil razlog, da bi predlagal, naj se Združena lista umakne iz vlade. Slovenijo bi predrago stalo v naslednjem obdobju, če bi vlada gradila na socialni demagogiji,“ je poudaril Drnovšek. Dodal je, da bi morda Združena lista sama izstopila iz koalicije iz istih razlogov ali zaradi potenciranja nekaterih vprašanj iz preteklosti, če bi jih postavili toliko v ospredje. Po mnenju Drnovškega bi težko uspela kakšna druga koalicija, v kateri ne bi bilo LDS. Teoretično bi namreč uspela le z minimalno večino, ki bi bila najbrž zelo nestabilna.

Drnovšek meni, da bo LDS tudi čez pet let še največja stranka. Če bo LDS kos svoji nalogi — držati vlado skupaj, skrbeti, da vse skupaj deluje, v kar Drnovšek ne dvomi, bo še naprej ostala v vlogi, kakršno ima sedaj. Vsekakor bo ostala ena najpomembnejših slovenskih strank.

V prostorih Arhiva Slovenije je predsednik Milan Kučan odprl razstavo Samostani v srednjeveških listinah na Slovenskem. Kučan je poudaril, da so te listine najpristnejše pričevanje o slovenski kulturi in zgodovini.

Vračanje premoženja

Kakor je verjetno znano večini bralcev „Svobodne Slovenije“, obstaja v Ljubljani že nekaj let Združenje lastnikov razlaščenega premoženja (ZLRP). Glavni osnovatelji tega društva so bili Franc Izgoršek, dr. Andrej Umek in inž. Edo Pirkmajer. Vsi člani odbora tega društva delajo z minimalnimi sredstvi in seveda čisto brezplačno, največkrat morajo še celo poseči v svoje žepe, ker članarina ponavadi ne zadostuje niti za znamke. Pisarno imajo v občinski hiši na nabrežju Ljubljane ob Tromostovju.

ZLRP se mora boriti najprej proti javnemu mnenju, saj jim je komunizem, pod katerim so živeli toliko let, vbil v kosti, da so bili vsi premožni ljudje in podjetniki tatovi javnega premoženja. Današnji slovenski politiki so v glavnem še vedno rdeči pod kožo in če le morejo, mečejo poleno pod noge ljudem, ki hočejo postaviti mlado republiko na pošteno podlago. Sicer današnji „ex“ komunisti niso proti privatni lastnini, so pa mnenja, da ta lastnina pripada njim in nočejo nič vedeti o tem, da je treba najprej popraviti krivico, storjeno onim, ki so bili zgradili našo domovino.

ZLRP je slovensko vlado nekako pripravila od tega, da je začela vračati nekatere nepremičnine, v glavnem (posekane) gozdove. Je pa večina slučajev, kjer je bila zemlja dodeljena novim „lastnikom“ in ne preostane drugega, kot da država taka zemljišče plača pravim lastnikom. Tako je tudi s podjetji, ki so bila večinoma konsolidirana v večja podjetja. Večina, po uradnem mnenju 80% teh podjetij je pasivnih. Bila so in so še vodena od politično „pravih“ oseb. Te osebe so bile ali nesposobne ali pa so pokradle, kar se je dalo. V ljubljanskih časopisih je bilo opisanih več takih slučajev. Slovenska vlada tudi panelizira predvojne slovenske podjetnike, ki so

svoj kapital nalagali v organizacijske in administrativne stroške in ne v skladišča in pisarne. Takim ne priznajo nobene odškodnine.

Slovenija hoče plačati odškodnino iz posebnega sklada, ki bo imel 10-procentno udeležbo v privatiziranih podjetjih. Ta podjetja pa so večinoma pasivna in so vodena od direktorjev s komunistično izobrazbo ter kontrolirana po državnih funkcijah z enako preteklostjo. Sami oškodovanci pa ne bodo imeli v podjetjih nobenega glasu. Jasno je, da taka sredstva nikakor ne bodo zadostovala in bi morala Republika garantirati plačila.

Dosti je takih primerov. Združenje je v Sloveniji brez moči in se je moralo obrniti na Evropski svet, kateremu je bila Republika Slovenija obljubila, da bo popravila stare krivice in postavila državo na temelje, kot je smisel poštenosti, ki vlada na Zapadu, ne pa na priropane vrednote. Seveda pa je treba potovati v Bruselj in ne pošiljati pisma po pošti. Tudi je potrebno vzeti dobrega odvetnika, ki bo nas, poštene Slovence, zastopal pri Evropskem svetu. Vse to pa stane denar. Članarina ZLRP je minimalna in vsak Slovenec v tujini bi moral prispevati po svojih močeh. Posebno pa bi morali prispevati širokogrudno oni srečneži, ki so že dobili del ali celo povračilo, kar bi se jim brez ZLRP še dolgo ne zgodilo. Najbolje je poslati ček v dolarjih za 25 U\$S na naslov:

Združenje lastnikov
razlaščenega premoženja,
Adamič Lundrovo nabrežje 2
poštni predal 584, 61101 Ljubljana,
Slovenija

Ivo Bricelj

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

Tone Mizerit

Politika za vsak odgovor, ki reši neko neznanko, takoj pripravi novo vprašanje, kateremu je treba znova iskati rešitve. Vladi je ta teden uspelo storiti prvi veliki korak na poti ustavne reforme, a s tem se je le podala na pot negotovosti poslanske zbornice. Nekaj je treba priznati Menemu in njegovim: prediznost in vztrajnost. Ne ozirajo se na ovire, ne na težave in v priporočanju, da „sreča pomaga smelim“, uspešno korakajo naprej.

MENEMISTIČNI SENAT

Bila je prva težka preizkušnja. Potrditev potrebe ustavne reforme v senatu. Tu ima peronizem večino. A potreboval je dve tretjini glasov. Dejansko dve tretjini celotne zbornice, kajti na vseh teh zasedanjih so bili prisotni vsi člani (48) torej je moralo glasovati za predlog 32 senatorjev. Ker se je sanluisški Rodríguez Sáa že ločil od skupine, mendoški Bordón pa je proti spremembi, če ni splošnega soglasja, je menemizem štel 31 glasov. Manjkalo mu je en glas, in tega je našel v sanjuanskem senatorju Leopoldu Bravu, ki je sicer blokist (provincijska stranka) ter bil pripravljen za drago ceno oddati svoj glas.

Ta cena, ki je sedaj znana, je bila vrsta sprememb v vladnem osnutku. Dejansko je v celoti spremenil naravo ustavne reforme, kajti le eno je ostalo nespremenjeno: možnost ponovne izvolitve predsednika. Direktna volitev predsednika, direktna volitev senatorjev, točka na katerih je vlada vztrajala in z njimi opravičevala potrebo reforme, so šle v koš in v pozabo, kajti Bravo o tem ni hotel ničesar slišati. Vladi je klonila za ceno enega glasu in jasno pokazala, da jo v vsej spremembi edino zanima ponovna Menemova doba.

Zanimiva osebnost ta mož Leopoldo Bravo. Diplomata, argentinski poslanik (od leta 1946, ko ga je imenoval Perón v Moskvo) v Rusiji, Romuniji, Bolgariji, Italiji, Češkoslovaški... Guverner rodne province pod vojaškimi vladami in demokratično izvoljen, senator sedaj ter izvoljen že tudi za bodočo dobo od leta 1995 do 2004. Bil je zadnji tujezemski politik, ki je videl Stalina pri življenju. Tistega 4. marca 1953 se je sestal z njim med deveto in enajsto uro ponoči, da je podpisal argentinsko-sovjetsko gospodarsko pogodbo. Tri ure potem je Stalina zadela možganska kap...

In kaj v bistvu predvideva zakon, katerega prvo potrdilo je podal senat? Skrajša predsedniško dobo na štiri leta (namesto sedanjih šest), dopušča pa ponovno predsedniško dobo. Zniža senatorski mandat z 9 na 6 let, a pušča 4 leta za poslanske mandate. Predsednika in podpredsednika bodo še naprej imenovali volilne zbornice, senatorje pa provincijski parlament. Podaljša rok zasedanja kongresa s sedanjih 5 na 10 mesecev letno. Predvideva neobvezne plebiscite. Dovolji, da kongres spremeni kak člen ustave, a samo po en člen vsakič. Predpisuje tudi direktno volitev prestolniškega župana, katerega je doslej imenoval predsednik. Utemeljuje še nekatere pravice in svoboščine, a nič več. Daleč je ostalo tistih 80 sprememb, ki jih je vlada napovedovala. Leopoldo Bravo je z enim zamahom odsekal vse ostalo.

Sedaj se pa odpira nova doba v tem vladnem naporu ustavne reforme. Po eni strani bo že ta teden osnutek prešel v poslansko zbornico, kjer ga bodo takoj začeli debatirati. Po drugi strani je vlada že sklicala „plebiscit“, ki naj bi bil 21. novembra, na katerem računajo, da bo zmagal vladni predlog, pa naj bodo številke take ali dru-

gačne. Mnogo se je pisalo o dejstvu, da bo volilo mnogo manj ljudi kot oktobra (glasovanje ni obvezno), da bodo procenti drugačni, da vladi to ne bo koristilo v kongresu: vse zaman. Menem hoče nove zmage in plebiscit je razglašen.

OPOZICIJA. KATERA OPOZICIJA?

Vlada ima že vse organizirano. Duhalde (ta stalna neznanka v Menemovih načrtih ponovne dobe) stoji na čelu posebne komande za „DA“. Poulična propaganda se je dejansko začela že takoj naslednji dan po oktobrskih volitvah.

Nasproti pa stoji opozicija, ki ne ve, kaj naj bi storila. Rico se je sedaj izjavil proti reformi; liberalci za. Ostale desničarske formacije dvomijo. Levica je proti in že organizira kampanjo. A največja opozicijska stranka, radikalni, niha med različnimi predlogi, ki jih po lastnih koristih sučejo posamezni veljaki. Poglejmo:

V Río Negro je guverner Massaccesi za reformo. Njemu se je pridružil tudi guverner province Chubut Carlos Maestro. To je razklalo radikalni tabor. Ostali pa nihajo med tem, da bi izvedli hudo kampanjo za „NE“ ali pa proglasili vzdržanje. Córdobaški Angeloz hoče, da se vzdrži: on je prepričljivo zmagal 3. oktobra in se boji poraza, zlasti še ker so liberalci, trenutno tretja prepričljiva sila v Córdoba, že razglasili podporo „DA“. V prestolnici pa De la Rúa, ki je bil poražen, sanja o maščevanju in upa, da bi lahko zmagal s skupnim nastopom opozicije za „NE“. V provinci Buenos Aires mladi Storani dvomi, če se splošna nov napor izčrpane stranke, zlasti še ker računa da, če leta 1995 znova zmaga peronizem (kar je možno in verjetno), bodo morali radikalni čakati šest let za novo priložnost (on sam ima poželje po kaki predsedniški ali podpredsedniški kandidaturi). Z reformo pa se ta doba skrajša na štiri leta. In tako dalje...

Dejansko pa ima ves problem reforme v poslanski zbornici še drugačen prizvok. Vladi vztraja, da je za potrditev zakona o reformi dovolj, da voli pozitivno dvotretjinska večina prisotnih (ne pa celotno število članov poslanske zbornice). To pa pomeni, da vsak hip, ko vlada vidi, da je lahko zasedanje sklepčno, brez radikalov potrdi zakon in doseže spremembo. Radikalni morajo torej paziti, da nikdar ne manjkajo na zasedanjih, da je čim večja udeležba ter da so v nenehni pripravljenosti, če nočejo, da jih menemizem preseneti. Tu se pričinja neka izredna situacija, v kateri ne manjka celo politične špijonaže in podobnih pretiravanj.

V tem ozračju pa je prišlo do novih pogajanj med vlado in sindikati glede organizacije socialnega skrbstva. Vladi želi to zadevo rešiti pred plebiscitom, da ne bi doživela bojkota iz sindikalne fronte. Sporazum, ki ga je Menem dosegel s sindikalisti (celo s staro peronistično gardo) tik pred oktobrskimi volitvami, se je izkazal za uspešnega. Nekaj takega skušajo sedaj ponoviti v tej snovi, ki vlado skrbi, na kateri pa imajo sindikalisti neizmerne interese. Sindikalisti pa se istočasno skušajo reorganizirati. Že so se pričela pogajanja za imenovanje novega glavnega tajnika CGT, kajti dosedanje kolegialno vodstvo se je izkazalo za neuspešno. Toda najti osebo, ki bi zadovoljila vse težnje in vse interese je dandanes izredno težko delo. Tudi na sindikalnem polju je opazno kot na političnem in na raznih drugih, pomanjkanje voditeljev, močnih osebnosti. O drugih vrlinah pa zaenkrat tudi ni, da bi govorili.

Delo bo nadaljevalo glasilo Zaveza

Letos poleti je v Buenos Airesu zadnjič izšla revija Vestnik slovenskih domobrancev in drugih rodoljubov. Zadnja številka je sicer izšla v prvi polovici leta 1991, vendar so nekateri menili, da bi morali izdati še eno, ki bi bila poslovilna.

Vestnik je začel izhajati leta 1948, takoj po prihodu prvih beguncev v Argentino. Prva dva letnika sta nosila naslov Šmartinski Vestnik in podnaslov Glasilo domobrancev in drugih protikomunističnih borcev, urejal pa ga je Karel Škulj. V letniku 1953-1954 so prvi del imena (Šmartinski) izločili. Prvi letniki so bili zaradi težkih gmočnih razmer slovenskih emigrantov v Argentini skromni, v drugi polovici 50. let pa je Vestnik že dobil revialno obliko.

Na prelomu petdesetih v šestdeseta leta je prišlo pri reviji do razcepa na politično in na domobrantsko linijo. Če pogledamo na ta dogodek iz današnjega zornega kota, je to do neke mere (po vsem tem, kar se je zgodilo med vojno in takoj po njej) normalno. Medvojna strankarska razcepljenost, katere posledica je bila ustanovitev narodne, sokolske in slovenske legije, ter s tem drobljenjem sil neprimeren odgovor na komunistično revolucijo, ki je izkoristila okupacijo, zmeda in poraz (oziroma kar katastrofa s Turjakom in Grčaricami), udar proti Rupniku 3. maja 1945, dogodki v Vetrinju, sramotna predaja Rupnika itd. Vse to je povzročilo, da so se domobranci (borci) leta 1963 odcepili od Vestnika in ustanovili novo revijo, ki se je najprej imenovala Vestnik borcev, nato pa od leta 1964 Tabor.

Medtem ko je Vestnik torej nehal izhajati, Tabor še naprej izhaja (prav tako v Buenos Airesu).

V nekaj čez 250 zvezkih Vestnika bo slovenski bralec in zgodovinar našel obilico gradiva, ki govori in pričuje o dogajanju med drugo svetovno vojno v Sloveniji, o povojnih dogodkih (Vetrinje in likvidacije domobrancev) ter o življenju naših zdomancev v emigraciji. Vsak resen zgodovinar mimo Vestnika in Tabora seveda ne more.

Seveda mi to poročilo ne dopušča, da bi naštel pomembnejše prispevke v Vestniku, vsekakor pa moram omeniti vsaj Janeza Gruma, ki ima tudi v zadnji številki nekaj prispevkov (O stikih demokratskega protikomunističnega zbora z zahodnimi zavezniki, Neresnični podatki iz Drčarjevega „dnevnika“ v knjigi Vetrinjska tragedija, Marinškova pot na Področje, Pripombe h Godničevim zapisom).

Nasploh je v zadnji poslovni številki Vestnika, ima kar 80 gosto tipkanih strani, objavljena množica krajših pričevanj, dokumentov ter mnenj. Dobro bi bilo, če bi se lahko določena količina naklade prenesla iz Argentine v Slovenijo ter so ponudila tudi slovenskim bralcem.

Uredništvo Vestnika je ob slovesu zapisalo, da slovo ni preveč grenko, saj bo delo nadaljevalo glasilo Zaveza, ta že tretje leto izhaja v Ljubljani.

Ivo Zajdela
„Slovenec“, 11. oktobra 1993

Posredoval V. Levstik

TONE MIZERIT

Mimogrede

Občasno me kak prijatelj nagovarja, naj bi več napisal. Vedno soglašam. A sogovornik ne čuti kot jaz, kako težko je najti besedni izraz navdihu. Roman ali povest sta prevelika obutev za moje noge; črtica pa mi ne leži pri srcu.

Pa mi je v misel zdrnil spomin na tiste opise, ki jih je pod rubriko „Spotoma“ objavljala v Glasu pokojni Vinko Brumen. Svojčas sem se o njih pogovarjal s tudi že pokojnim dr. Tinotom Debljakom. Oba sta bila važna kašipota v mojem časnikarskem dozorevanju. Sposodim si torej obliko in — daleč od smelosti primerjanja — sem se odločil za ta občasna srečanja z bralci, ne da bi vedel, ali ta začetek ne bo obenem tudi konec. Od bralca je odvisno.

In še opomba: v trenutku, ko skupnost naravno in logično teži po oddaljeni in svobodni domovini, skušam dojeti odmeve Nove Zemlje, in jih želim posredovati sorojakom v razumevanje in hvaležnost.

Tone Mizerit

SREČANJE S KRALJICO

Prvo srečanje z Buenos Airesom. Me-gleno jutro je pokrivalo pristanišče tistega 17. junija. Menda je bi četrtek okoli sv. Rešnjega telesa; ali celo sam praznik „Gospodovega leta“ 1954. Po treh tednih skupnega življenja smo se ločili od rojakov-sopotnikov na ladji Andrea „C“, ki je pripeljala najštevilnejšo skupino Slovencev, kar jih je prišlo v Argentino v letih 50. Pristanišča samega se ne spominjam. Le ko smo ga med zadnjimi zapuščali, se je pred menoj odprla preširoka avenija in v ozadju, kot v oblakih, zastarte stavbe.

Prvo srečanje z novim svetom je bil na nek način izraz te dežele. Avto nas je hitro pripeljal do srede mesta; voznik je bil duhovnik-Italijan, ki nas je z dobro voljo in za božji lon potegnil prav do Majskega trga, kjer je stala stara stavba buenosaireske škofije. Stavbe danes ni več: požgali so jo v tistih žalostnih zadnjih dneh peronističnega režima, ko so skupno z njo zagorele tudi številne cerkve v sredini mesta.

Priimka duhovnika se dobro spominjam. Padre Mensa. Leta pozneje je odšel nazaj v Italijo in tam celo postal škof. Meni pa je ostal vtis, da je mesto nekaj čudovitatega, s prebivalci, ki so potomci natepenih z vseh koncev sveta, soglasno s tistim „antipregovorom“, ki trdi, da „Bog jih ustvari, veter pa jih nakopiči“. Tu smo nakopičeni, čeprav so običajno korenine daleč preko oceana; včasih pa poganjajo že v tej zemlji, ki danes ni več tako tuja. Vsi prenašamo „dobre vetrove“, obupujemo nad vročino, trpimo za vlago (v granit je vklesana fraza „lo que mata es la humedad“ — kar ubija, je vlaga) in se sploh pritožujemo nad vremenom. O čem bi se „pristaniščarji“ („porteños“, prebivalci Buenos Airesa) pogovarjali, če ne bi bilo tega „neumnega vremena“. Poznal sem Poljaka, staro grčo, ki je med drugo svetovno vojno prepotoval sila sveta. Bil je meteorolog že v rodni deželi, pa obiskal Rusijo, prepotoval Češko, Madžarsko in Avstrijo, se potepal po Afriki in pretepal v Montecasino. Pa je trdil, da nikjer na svetu ni tako težko napovedovati vremena kot prav v Buenos Airesu, kjer je končno našel službo v Državnem meteorološkem inštitutu.

Pa pustimo to in se vrnimo na začetek. Popoldan tistega dne, ko sem se srečal z Buenos Airesom, smo se, to pot v hudem dežju, napotili v Lanús v Slovensko vas. Tako sem prišel v stik s slovensko skupnostjo, a tudi buenosaireskim predmestjem. Pa še prvič sem spoznal buenosaireske tramvaje. Teh danes ni več, ostale so le tračnice po nekaterih cestah. V meni pa je

še vedno neskaljeno tisto čudno vzdušje mesta v dežju, ki ni enako drugim na svetu. Saj so povsod v dežju parki prazni. A le tu sem globoko dojel melanholijo verzov Marije Elene Walsh, ki trdi, da „Kadar dežuje, se mi smilijo kipi; oni ne morejo v dvoje na sprehod, pod dežniki“. Kipi; teh je Buenos Aires kar natrpan: velikih in majhnih, lepih in ne toliko, klasičnih in modernih, ki predstavljajo znane in neznanne ljudi, živali, dogodke, opravke, obrti, sanje...

Posebnost mesta je tudi njegova razširjenost, in to mu daje večjo možnost raznolikosti. Ni isto Palermo kot Barracas, niti Núñez in Mataderos. Barrio: to je beseda, ki za pristnega pristaniščarja pomeni vse. Ljubezen do barria (slovar prevede besede kot „mestna četrt“, a ta izraz nima iste moči), je včasih skoraj podobna ljubezni do domovine. In kadar sovpadata tudi z nogo-metnim klubom okraja, se čustvo spremeni v pravi fanatizem. Boca (pa istoimenski klub), Liniers (Vélez Sársfield), Parque Patricios (Huracán), Caballito (Ferrocaril Oeste), Almagro (San Lorenzo)...

Potem najdemo značilnost še v pretekli slavi in literarnem odmevu. Koliko tangov neštetokrat opeva ta ali oni barrio. In koliko je v teh verzih詹jenosti in čustva. Seveda je v poeziji mnogo dovoljenega, kot na primer to, da znani tango poje o „sto barrijah“, ki jih uradna razmejitev (in pretežno tudi ljudska) prizna le 46. In že to je izredna številka: šest in štirideset mestnih četrti, od katerih ima vsaka res kako značilnost, ki jo loči od drugih. Včasih ta značilnost niti ni vidna, a človek jo kar vonja.

Poleg tangov ima tudi vsak pisatelj svojevrstni odnos do določenih mestnih predelov. Tako Borges postavlja odvijanje svoje kratke povesti „El Aleph“ v San Telmo, najstarejši del mesta. V njegovi poeziji pa sa stalno srečujemo z Buenos Airesom; Balvanera, La Recoleta, Plaza San Martín in druge. Sábado je ovekovečil Parque Lezama. Homero Manzi pa je spojil poezijo in tango, ki opeva bolj juža okrožja mesta, revnejša naselja, zatočišče emigrantov in „obrežnikov“, ljudi, ki jih je povodenj pustila na bregu mesta — na bregu življenja. A tudi v njih je romantika. Poezija Homera Manzija (koliko jih je uglasbil Espósito, in zame najlepše zapela tedaj še mladostna Susana Rinaldi), so pravi akvareli preteklega življenja v Buenos Airesu, ki človeka prešinejo, da se mu milo stori in ga stisne v grlu. Da, nekako tako kot naš Karel Mauser s svojimi romani in povestmi o kmečkem življenju.

Tango imenuje Buenos Aires za „kraljico srebrne dežele“. Populariziral ga je Carlos Gardel, pevec, ki je skoraj simbol mesta, prezgodaj pogubljen v letalski nesreči, a ki še vedno „vsak dan lepše poje“. Ob oznaki pa mi pade v glavo, da je beseda „mesto“ v slovenščini srednjega spola, v španščini pa ženskega. Spomnim se prijateljice Alenke, ki je pred leti razmišljala, kako lepo zveni ženska „la ciudad“ (mesto) in moški „el río“ (reka). El río vedno prihaja, objema „la ciudad“ in jo poljublja, a stalno prehaja, se poslavlja, nikdar ne ostaja ob njej. Po naše pa bi se tragična prisposoba življenja lahko predstavila kot „potok“ in „vas“. Pa naj bo beseda taka ali drugačna, dramatska moč ostaja vedno ista, v nenehnem mimohodu hrepenene sreče.

Koliko podobnih dram sem srečal v Buenos Airesu, mestu, ki je nastalo ob reki, pa zraslo na sever, jug in zahod. Življenje je teklo in se spreminjalo. A v nekaterih zakotnih četrtih še vedno živi stari duh. Tega sem pričel odkrivati pred kratkim, ko me je usoda pripeljala na cesto in sem s

Kulturno ustvarjanje Slovencev v Južni Ameriki

Ob 60-letnici izhajanja revije DUHOVNO ŽIVLJENJE v Argentini

20. in 21. oktobra letos je v Ljubljani potekalo znanstveno srečanje o kulturnem ustvarjanju Slovencev po svetu v morda najbolj oddaljeni celini. Začetek simpozija, ki pomeni prvo sintezo na tem področju, je bil posvečen vprašanju financiranja ter državne podpore raziskovalcem, ki se ukvarjajo z vključevanjem slovenske kulture, ki je nastala po svetu k skupni slovenski dediščini.

Srečanje je odprl dr. Mirko Jurak, predsednik SIM ter prorektor Ljubljanske univerze. Uvodne besede je spregovoril dr. Nace Šumi, predsednik sveta Znanstvenega inštituta FF, ki je orisal pregled raziskovalnega programa Slovenski izseljenci in kultura, ki je bil izrazito interdisciplinarnega značaja ter deloval več kot desetletja. V okviru tega programa so prvič bili vključeni tudi kulturni ustvarjalci iz vrst slovenske politične emigracije. Dr. Dušan Nečak, nacionalni koordinator raziskovalnega „polja“ za narodna vprašanja, kjer je tudi izseljenstvo, je razložil položaj in politiko Ministrstva za znanosti. Razmere niso naklonjene, predvsem zaradi pomanjkanja denarja ter zaradi neustreznih meril pri določanju kvalifikacij raziskovalcev in nosilcev projektov. Dr. Peter Klinar, sociolog, je pozdravil v imenu soorganizatorja, Slovenskega sociološkega društva ter dodal še opis družbenih odnosov s strani imigrantske skupnosti predvsem iz vidika druge generacije. Dr. Irene Mislej, koordinatorka simpozija, je predstavila nekaj konstant pri kulturni zgodovini Slovencev v Južni Ameriki (1. prispevek k spreminjanju podobe Novega sveta, arhitektura, likovna umetnost, 2. Opazovanja in zapisovanja novih kultur: vloga misijonarjev ter znanstvenikov kot J. Benigar in dr. Branke Sušnik, 3. soočenje dveh kultur, ohranitev izvirne kulture: srečanje obeh jezikov pri prevajalskem delu in v izvirnih delih napisanih v španščini in portugalsčini).

V drugem delu je mag. Rozina Švent, NUK, predstavila revijo DŽ ter knjigo Stvarna bibliografija DŽ (1933-1992). Avtorica je napravila natančen pregled vseh letnikov revije po pravilih bibliotekarske stroke. Knjiga (čez 250 strani) bo izšla drugi teden pri zbirki Razprave ZIFF (v isti zbirki kot knjiga o J. Benigarju). Bibliografija bo izvrstno sredstvo za nadaljnji študij slovenske skupnosti na tej celini.

Zgodovinski sklop referatov je žal bil prenesen na naslednji dan, toda brez dveh predavateljev, ker sta zbolela. Tako se je drugi dan začel s predstavitev ustanovitelj DŽ izseljenjskega duhovnika J. Kastelica. Prej pa sta pozdravila udeležence najprej nadškof dr. Alojzij Šuštar, ki se je

taksijem romal po stotih barrijah. V španščini imajo izraz „entraña“, ki se prevede kot drobje, a tudi kot notranjost, srce, značaj, čustvo. Da, z Borgesom bi lahko vzdihnil:

Buenosaireske ceste so že moje drobje. Ne pohlepne ceste, neudobne množice in vrvenja, temveč naveličane ceste barria, skoraj nevidne v svoji običajnosti, gajene od somraka in zatona; in one tam zunaj, tuje usmiljenih dreves, kjer se skromne hišice obremenjene nesmrtnih daljav, komaj tvegano izgubljajo v globokem prividu neba in planjave...

predstavil kot eden najstarejših naročnikov revije, ter dr. Peter Vencelj, državni sekretar za Slovence po svetu.

Dr. Milica Kacin Wohinz je izčrpno opisala raznarodovalno politiko italijanskega fašizma, ki je zavestno povročil množično izseljevanje Slovencev v Južno Ameriko. Avtorica je podala kompletno sliko položaja tako v političnem kot v socialno-ekonomskem ter v cerkvenem pogledu. Dr. Irene Mislej je povzela referata obeh udeležencev iz Argentine Franceta Papeža in Toneta Brulca ter tudi napovedala opis odmevov iz drugih dežel Južne Amerike v DŽ. Zaključil je sklop mag. Bogdan Kolar iz Nadškofijskega arhiva v Ljubljani s pregledom pomembnih cerkvenih dogodkov tako kot se zrcalijo v DŽ.

Zadnji sklop je bil posvečen pregledu literarno-zgodovinskih pregledov ter kulture. Prof. dr. Martin Jevnikar iz Trsta je podal izčrpno sliko proznih del, tako v slovenščini v originalu kot v prevodih ter tudi prevodov v španščino. Prof. Zora Tavčar-Rebulova je pogledala ter ovrednotila poezijo ter poudarila, da je malo revij, ki v splošnem slovenskem prostoru posvečajo večjo pozornost prav pesništvu. Dr. Helga Glušić se je posvetila Mirku Kunčiču kot mladinskemu pisatelju ter ga uvrstila med najvišjimi dosežki na tem področju. Marko Jenšterle je analiziral publicista Franceta Kraševca, kronista argentinskega okolja kot slovenske skupnosti ter poudaril njegove časnikarske vrline. Pavel Fajdiga je ovrednotil prispevek dr. Vinka Brumna k duhovnemu življenju svojih rojakov, pregledal je predvsem vsebinsko plat številnih prispevkov tako kot npr. predavanja Izobrazba in vera. Sklop ter simpozij je zaključil dr. Edo Škulj s pregledom pevskega zborov v Argentini, predvsem Karantanije, Gallusa ter Slovenskega komornega zbora.

Prof. Aleš Breclj, ki zaradi spremembe programa ni mogel prebrati svoj referat, bo objavil v napovedanem zborniku svoj izčrpen pregled nastanka in razvoja slovenske skupnosti v Argentini do 2. svetovne vojne. Breclj je zelo natančno obudil atmosfero v takratni skupnosti, ko je Jože Kastelic ustanovil revijo, hkrati pa je sledil nadaljnjim odnosom DŽ z drugimi organizacijami ter časopisi. Delo Aleša Breclja se uvršča v pripravi na magisterij, ki ga pripravljajo pri ljubljanski univerzi. S tem bo prvi del zgodovine Slovencev v Argentini dobil svoj integralni pregled. Kompleksna kulturna zgodovina Slovencev v Južni Ameriki pa ostala še nenapisana, naloga je prevelika, da bi jo en sam človek izpolnil, zaželeno bi bilo, da se bi je lotili skupaj.

Srečanje je naletelo na veliko zanimanje pri medijih, poročali so tako TV kot slovenska in tržaška radia ter časniki. Veliko predstavnikov raznih institucij je poslušalo referate, žal pa je bilo, predvsem zaradi izredno slabega vremena, manj obiska občinstva. Kljub temu je jasno, da bo ta — prvi interdisciplinarni korak — podbudil k nadaljnjemu delu tako raziskovalce v domovini kot v sami slovenski skupnosti v Argentini in širše.

dr. Irene Mislej

PTUJ — Pri prekopavanju Prešernove ulice so odkrili ostanke rimske hiše. S tem odkritjem strokovnjaki potrjujejo ugotovitve, da je ometavanje sten bilo enako v dobi med rimsko zasedbo in štirinajstim stoletjem. Prav tako pa kaže, da Prešernova cesta ni tekla po nekdanji trasi rimske ceste v tedanjem Poetoviu.

50 let društva Prekmurcev v Argentini

Društvo Slovencev iz Prekmurja v Bernalu je praznovalo petdesetletnico obstoja in delovanja. Praznovanje je bilo združeno s pestrim, tridnevним programom, na katerega so bili povabljeni vsi slovenski Domovi, predstavniki krajevne oblasti, klubov in šol. Posebno pozornost pa je vzbudila navzočnost župana iz Murske Sobote iz Prekmurja ter orkestra Marko - bande iz domačega kraja, kar je dalo še poseben poudarek praznovanju.

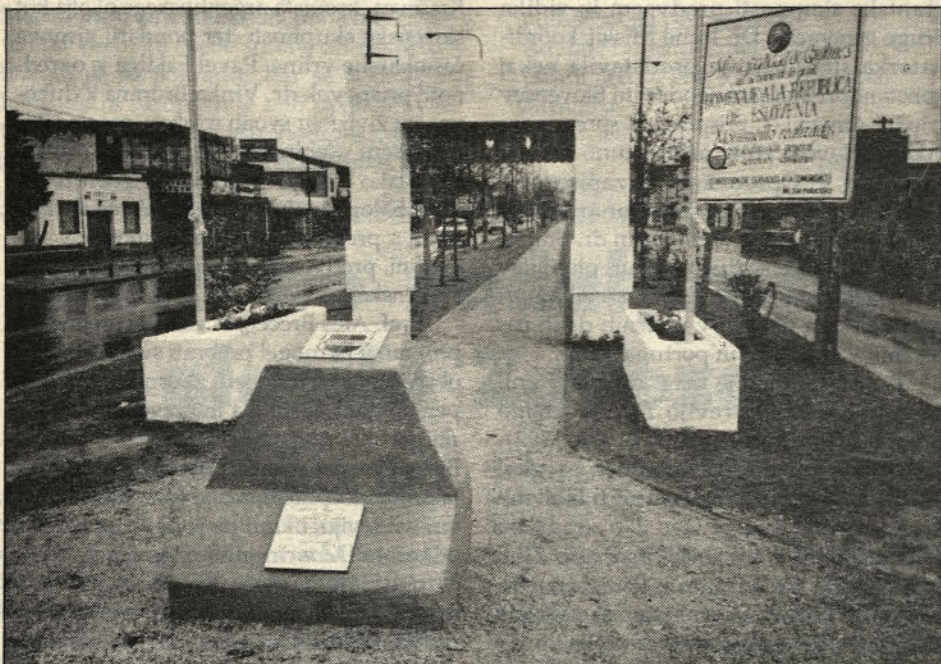
V petek, 24. septembra ob 20. uri je bila predstavitev razstave v državni knjižnici Mariano Moreno v Bernalu. Poleg oljnatih slik in kiparskih del je bil prikaz zgodovine Doma ob umetniških izdelkih prekmurske domače obrti. Razstavo je spremljal orkester Marko - banda. Te razstave so se udeležili tudi nekateri slikarji iz povojne emigracije (Bara Remec, Ivan Bukovec in dr.). Zanimiva je bila predstavitev orkestra posebno z instrumentom cimbele — edinim v Sloveniji, katerih muzikant je prav tako edini, ki je vešč instrumentu. Dalje violina z mladim mojstrom, klarinet, izvajalec glasbene akademije in čelo z mojstrom folkloristom.

V soboto je bila v salezijanski župni cerkvi v Bernalu sv. maša, katero je daroval Jože Guštin. V svoji pridigi je poudaril zahvalo Bogu in članom Doma za vse opravljeno delo. Prav tako zahvalo novi

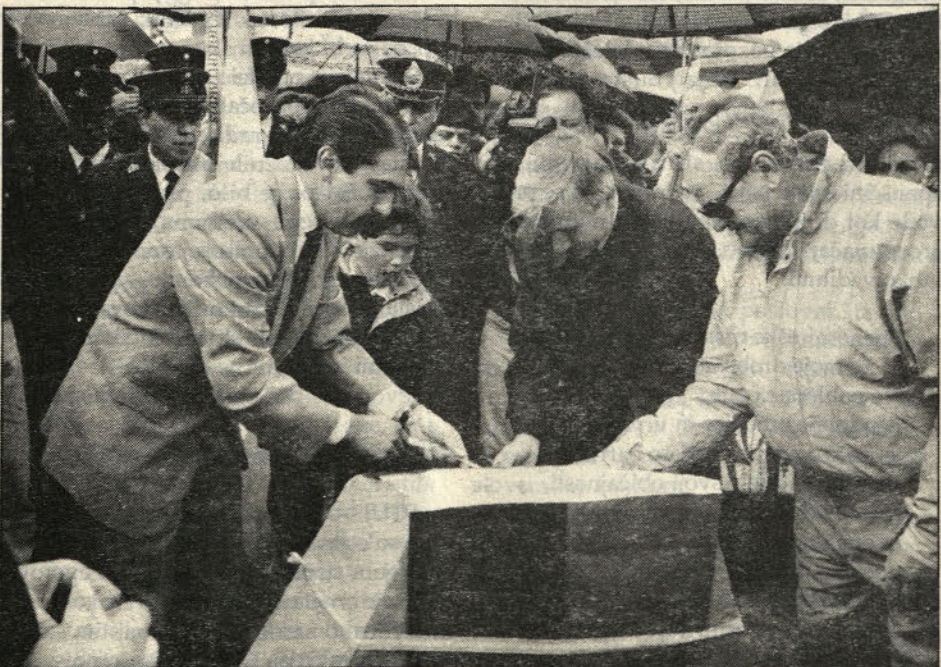
domovini Argentini, ki nas je sprejela in nudila možnost, da se prosto zbiramo, ohranjamo in ustvarjamo v naši narodni kulturi in tradicijah. Pri vsem tem pa nas vedno vodi spoštovanje in ljubezen do

matične domovine Slovenije. Vsak po svojih močeh ji pomagajmo v rasti demokracije mlade države, da bo čimprej stopila na trdno in ravno pot. Pri sv. maši je pel zbor Gallus in povzdignil lepo slavlje.

Plazoleta Republica de Eslovenia v Bernalu s spominskim obeležjem in obokom s folklornimi motivi.

Župan mesta Quilmes, župan Murske Sobote Andrej Gerenčer in predsednik Slovenskega društva v Bernalu Janez Vrana odkrivajo spominsko ploščo.

Vtis po koncertu v Škofji Loki

Društvo „Slovenija v svetu“ iz Ljubljane in DO Slovenskih krščanskih demokratov iz Škofje Loke sta organizirala v puštalski kapeli glasbeni večer z argentinskimi solisti slovenskega rodu.

Predstavili so se: Ani Rode — mezzosopran, Luka Debevec-Mayer — bas in pianist Ivan Vombergar.

Vsi nastopajoči izvirajo iz zavednih slovenskih družin, živčih v Argentini, kjer se s petjem v družini, v cerkvi in društvi iz roda v rod ohranja žlahtna slovenska identiteta. Nastopajoči solisti, rojeni v Argentini, nam jo izpričujejo z brezhibnim znanjem slovenskega jezika in visoko pevsko kulturo; slednja je pod strokovnih vodstvom prof. Viktorja Sruga. Program vokalnih solistov je bil vsebinsko lok od baroka, romantike, dunajskega klasicizma in italijanskega verizma do narodnih in

Ob 21. uri je pričel kulturni program v spodnji dvorani pod cerkvijo. Zbor Gallus je zapel argentinsko in slovensko himno. V prvi del koncerta je Gallus vključil prekmurske pesmi, za katere je žel toplo odobravanje. Za tem je predsednik Doma razdelil nagrade in priznanja: županu Murske Sobote, predstavniku slovenske vlade v Argentini, zastopnikom slovenskih Domov, najboljšim učencem bližnjih šol, profesorjem, direktorjem, gasilcem ter zaslužnim članom prekmurskega Doma.

V drugem delu koncerta se je Gallus predstavil z narodnimi in argentinskimi skladbami, za kar ga je občinstvo navdušeno nagradilo.

Na oder je stopil slovenski župan iz Prekmurja Andrej Gerenčer in bil pozdravljen z močnim aplavzom. Pohvalil je svoje Prekmurce, da ohranjajo tradicijo svojih prednikov in ostajajo zvesti svojim koreninam. Izročil jim je tople pozdrave rojakov domačih krajev.

Za tem je nastopil ansambel hrvaških emigrantov „Jorgovan“, kateri že dolga leta sodeluje v prijateljskem domu Prekmurcev.

Kot zadnja točka kulturnega programa je bil nastop Marko - bande, katere je močno zajela predvsem prekmurske rojake, saj je bilo v njih melodijah zajeto srce daljne domovine.

V nedeljo, 26. septembra pa se je zbrala velika množica na Dardo Rocha, glavni aveniji v Bernalu. Mnogo je bilo slovenskih narodnih noš, slovenskih zastav, argentinski „gaucho“, hrvaško zastopstvo z zastavo in narodno nošo, kjer sta župana iz Slovenije in Argentine odkrila steber z znakom Slovenije na „Plazoleta República de Eslovenia“, kar so navzoči pozdravili z močnim odobravanjem. Po petju argentinske in slovenske himne, so dvignili na drog obe zastavi. Župan Murske Sobote in župan mesta Quilmes pa sta vsadila na parku narodna drevesa: slovensko lipo in argentinski ceibo.

Ta slovenski park je prvi v provinci Buenos Aires in drugi v Argentini.

Za to doživetje slovesnostjo pa je bilo v Domu pripravljeno slavnostno kosilo. Velika dvorana je bila premajhna za tolikšno množico članov in prijateljev, ki so se zbrali ob tako pomembnem slavlju.

Za razvedrilo je poskrbel orkester Marko - banda. Po kosilu pa so se pari veselo zavrteli v prekmurskih in vsenarodnih plesih.

Zanimivo dejstvo, da kljub sorazmerni dolgi dobi emigracije prekmurskih rojakov, v kateri predstavniki matične domovine niso polagali važnosti slovenski besedi, se je v Domu ohranil ponos močne narodne zavesti.

umetnih pesmi njunih domovin.

Mezzosopranistka Ani Rode je v naraščajoči intenziteti svojega nastopa dosegla izjemen nivo v interpretaciji Schubertove Ave Maria, Gluckovega Orphea in Uspavanke Josipa Pavčiča. Treba je ugotoviti, da le žena, ki z osebno vernostjo spoznava veličino in skrivnost globino in glasbeno izročilo Schubertove Ave Maria. Mezzosopranistki Ani Rode je to uspelo, kar je potrdilo občinstvo, ki je za hip onemelo po interpretaciji omenjene skladbe. Podobno bi rekli za ostale samospeve.

Basista Luka Debevec-Mayer, izpopolnjeval se je tudi pri znameniti sopranistki in pevski pedagoginji Regine Crespin, je bil izjemno v vseh elementih svojega nastopa. Točen v intonaciji ter dinamičen in raznolik v niansiranju glasu, je posredoval spekter basovskih samospevov. Pri interpretacij arij je dodal še ščepec odrske igre kar izraža solistovo popolnost. Vsi nastopi so bili enkratno doživetje in želeli bi ga samo še slišati kot Gremina, Amonasra, Mefista, Borisa itd.

Oba solista sta zapela tudi v duetu in potrdila, da je znamenitim in najbolj znanim duetom sopran-tenor lahko povsem enakovreden duet mezzosopran-bas. V tem sta nas solista prepričala z živahnim odlomkom iz Mozartovega Don Juana in ob koncu z neponovljivo beneško narodno v priredbi Matija Tomca Tam, kjer teče bistra Zila. Silno čustvo hrepenenja in navezanosti na „nepozabni domači kraj“, ki sta jo oba solista posredovala, je zgled in opomin tudi nam zagotovljenim, vsakodnevnim Slovincem.

Pianist Ivan Vombergar je dopolnjeval nastope solistov z igro na klavirju. Samostojno pa je zablestel z interpretacijo skladbe Rondo capriccioso (op. 14) F. Medelssohna.

Nastop omenjenih solistov je uokvirjal prijeten ambient puštalske kapele, ki so jo napolnili poslušalci in med njimi sta bila tudi dr. Peter Vencelj, državni sekretar za Slovence po svetu in škofjeloški župan Peter Hawlina s soprogo.

Luči v kapeli so ugasnile, zastor je padel, solisti so odšli... vrata kapele pa so jim ostala na stežaj odprta.

France Rupar,
Škofja Loka

Milan Volovšek razstavlja v Sloveniji

Slikar Milan Volovšek, član naše skupnosti v Argentini, sedaj razstavlja v Sloveniji. V začetku oktobra je razstavil v svojem rojstnem mestu Mariboru 70 olj in 17 akvarelov. Na razstavi je značilnosti njegovega slikarstva predstavila ob otvoritvi dr. Irene Mislej, avtorica razstave, razstavo pa je odprla mariborska županja Magdalen Tovornik.

V ponedeljek, 25. oktobra pa je začel razstavljati v Ljubljani v Galeriji Commerce za Bežigradom. Na odprtju razstave, ki jo je pripravila SIM, je pel operni pevec Ladko Korošec.

V celostanskem intervjuju v mariborskem dnevniku Večeru je nanizal svojo življenjsko pot od vaškega stražarja, četnika, partizana in spet četnika in visokega uradnika mednarodne družbe, pa o svojem umetniškem delovanju, o katerem smo se lahko tudi v Argentini prepričali v nedavni razstavi, pri Slovenski kulturni akciji; pa tudi o svojem poklicnem delu.

K LP

NOVICE IZ SLOVENIJE

SLOVENC V ARGENTINI

MENDOZA, Argentina — Od 15. do 20. novembra bo v tem mestu razstava Vinandino 93 in prvo mednarodno tekmovanje vin v Argentini in Južni Ameriki. Nanjo so povabili tudi Slovenijo, ki bo poslala svoja značilna kakovostna vina, v žiriji pa bo prisoten tudi Julij Nemanič iz Ljubljane.

CELJE — Železničarsko prosvetno društvo France Prešeren ima svojo folkloristično skupino, ki je na sedmem mednarodnem folklornem festivalu v Braziliji predstavila slovenske pleske. Šestdeset članov je štela delegacija, ki je zaplesala pred občinstvi raznih brazilskih mest. Plesalce je spremljal na tipična domača štajerska glasbila trio Kurja koža. Poleg slovenske so predstavila svoje folklorne pleske še skupine iz južnoameriških držav ter Slovaške in Jugoslavije.

LJUBLJANA — Desetčlanska delegacija Lutkovnega gledališča v Ljubljani je v Južni Koreji predstavljala slovenske lutkarje na mednarodnih festivalih Chunchon 93 in Midope. Slovenske lutkarje so povabili kot enega izmed 39 najbolj znanih lutkovnih gledališč. Predstavili so se s svojo veleuspešnico (ponovili so jo čez tisočkrat) Sapraniško. Besedilo Svetlane Makarovič so prevedli v korejščino (pred tem so nastopali tudi že v angleščini in japonščini).

PTUJSKA GORA — Letos praznuje Ptujška gora petstoletnico, odkar je dobila trške pravice, pa tudi bila ogrožena od turških napadov. Cele tri dni so bile verske, kulturne in turistične prireditve. Pripravili so celo ponazoritev s kresi, napadim turške konjenice in odpor za taborom.

VRANSKO — Odsek avtoceste (21 km) med Vranskim in Arjo vajo naj bi predvidoma začeli graditi v prihodnjem letu. Za ta odsek so sprejeli južno različico, ki je še najbližja sedanji magistralni cesti. Različica ima eno neljubo stran: najbolj prizadene kmetijska zemljišča, vendar pa je optimalna rešitev z gradbenega in prometnega stališča.

MANGRT — Planinska zveza je obnovila slovensko pot, ki vodi od Mangrtove kočice (2.072 m) do vrha gore (2.678). Pot je bila zgrajena že pred 40. leti, a je potrebovala nujne obnove. Je ena najbolj izpostavljenih gorskih poti in zdaj so ji dodali še novo in varnejšo opremo. Zaradi lepih razgledov in možnosti avtomobilskega pristopa do kočice, je Mangrt zelo obiskana gora.

GROSUPLJE — Za veleblagovnico Exposhop v Moskvi je podjetje Mondena (last Iva in Helene Forbežnik) zamislilo in oblikovalo deset vrst papirnatih bonov, ki jih tam uporabljajo. Mondena je opremljena z najsodobnejšimi računalniki za grafično obdelavo. Forbežnik pa se spozna tudi na tiskarstvo in založništvo.

LJUBLJANA — Slovenski prometniki so začeli uporabljati enostavnejši način merjenja alkohola. Namesto „pihanja balončka“ so uvedli merjenje alkohola v slini (alco screen). Palčko z blazinico položijo osebi v usta za nekaj sekund. Po dveh minutah blazinica ne spremeni barve (ne naje alkohola), pozeleni ali pa celo pomodri. V teh slučajih potem prometnik odredi odvzem krvi za testiranje alkohola. Za uspešno meritev pa je potrebno, da oseba zadnjih petnajst minut ni zaužila nobene hrane, pijače ali zdravil.

VRATA — Na znanem spomeniku padlim partizanom-gornikom, velikim klinom, je pred časom izginila bronasta plošča z napisom. Na tiskovni konferenci za organizacijo Aljaževih dnevo so napovedali, da jo bodo v jeseni spet namestili. Pri tem je svoje povedal tudi dovški župnik France Urbanija, ko je spomnil, da je bil na Škrila-

tici tudi križ s ploščo v spomin padlim partizanom, pa so križ in ploščo odstranile oblasti leta 1954 in ni nihče ogorčeno interveniral.

LJUBLJANA — Najvišja ljubljanska stolpnica — šestnajst nadstropij — je že skončana. V njej bo slovenski WTC World Trade Center, eden izmed 230. v 70. državah. Za to stavbo so rezervirali 800 telefonskih priključkov, ima 900 parkirnih prostorov in zraven bodo zgradili nov hotel Hilton.

LJUBLJANA — Preko slovenskih mej je na obe strani prepotovalo v prvih sedmih mesecih letošnjega leta 95 milijonov potnikov. Ta številka predstavlja eno tretjino več kot v lanskem istem obdobju. Veliko dela je z zavračanjem tujcev, ki hočejo vstopiti v Slovenijo brez potrebnih dokumentov. Okoli trideset tisoč jih ni smelo v Slovenijo, največ (12.600) s Hrvaške. Na mejah pa so zasegli tudi več kot šest tisoč ponarejenih potnih listin. Zato so na ministrstvu za notranje zadeve že pripravili nove vstopne in poslovne vizume, ki jih ne bo mogoče ponarejati.

LJUBLJANA — Zadnja laserska plošča skupine Agropop nosi naslov Z nami je Slovenija. Da je res z njimi, navaja dejstvo, da je bila zelo hitro razprodana prva naklada. Na njej je trinajst pesmi z zanimivimi naslovi, kot npr. Pijem v Sloveniji, Šunkica, Parlamento po cesti gre, Zapijmo za vse bivše punce ter Najlepše domače Vou1, venček najuspešnejših slovenskih popevk zadnjih desetletij.

PORTOROŽ — Portoroško letališče ima iz dneva v dan več prometa. V prvem polletju so se za 140% povečale letalske operacije, čeprav so nekatere bile le zato, da so tankali cenejše gorivo. Na letališču se šola veliko pilotov, domačih in tujih, vsake tri tedne pa pristane čartersko letalo s 30 do 50 potniki, ki jih nato odpeljejo v hrvaški Rovinj. Večino prometa pa ustvarjajo športna in zasebna letala.

LJUBLJANA — Uporabo državnih simbolov (zastava, grb, himna) Republike Slovenije bo določal poseben zakon, ki ga bo v naslednjih mesecih državni zbor izglasoval.

Občni zbor Rožmanovega doma

24. letni občni zbor Rožmanovega doma se je vršil dne 10. oktobra 1993.

Iz poročil tega zbora od strani odbor-
nikov povzemamo naslednje:

Tajnik poda pregled o delovanju odbora ter omeni, da je sedanjo stanje članov skupno 348. Blagajnik da podrobno poročilo o stanju blagajne z zaključkom poslovne dobe dne 28. februarja 1993. Dohodki: plačilo stanovalcev \$ 28.929,66; prišteveni še ostale darove ter izkupiček od kosil v domu zneske skupno \$ 44.625,08. Izdatkov pa je bilo: prehrana za stanovalce \$ 27.393,40, ostali izdatki kot oskrba, plača kuharici, plin, luč, telefon, čiščenje, skupaj \$ 43.960,91. Vsa darila, ki jih dobiva Rožmanov dom, so mesečno objavljena v reviji Tabor.

Novi odbor je ostal v celoti isti, le z malo spremembo. Predsednik je Peter Čarman, podpredsednik Janez Jenko, tajnik Jože Žerovnik, namestnik Franc Oblak, blagajnik Ivan Korošec, namestnik Marijan Loboda ml.; odborniki: inž. Anton Matičič, Franc Avguštin, Mario Jeriha, Božo Lipušček; namestniki: Valentin Oblak, Božo Šturman, Ivan Mehle, dr. Stanko Kociper, Marija Podlogar. Nadzorni odbor: Janez Amon, Marjan Loboda in Ivan Šilar.

Za zaključek pa je predsednik podal še sledeče poročilo:

Osebne novice

Poroka: Dne 23. oktobra sta se poročila v Slovenski cerkvi Marije Pomagaj Marko Trpin in Magdalena Skvarča. Za priče so bili nevestini in ženini starši ga. Ana in Marjan Skvarča in ga. Zalka in France Trpin. Poročne obrede je ob asistenci Tonija Qualizza, SDB, opravil nevestin stric Franc Novak iz San Luisa.

Novoporočencema iskrene čestitke!

Koncert ZSMŽ

27. dan Zveze slovenskih mater in žena smo praznovali slovesno.

4. septembra ob 18 je daroval sv. mašo dr. Alojzij Starc za vse pokojne žene in matere, ki so bile povezane z nami v delu ali sodelovanju. Berili sta posredovali dr. Katica Cukjati in Pavla Eiletezeva. V božji besedi je prelat dr. Starc priporočil vse delo Bogu v zahvalo in prošnjo za v bodoče,

NOVICE S KOROŠKE

MLADI NARODOPISCI: 29 mladih iz Slovenije in Koroške od 13.—15. let so na Koroškem pri delu. Imajo 7 tematskih področij: otroške igre in vzgoja, šege ob poljskih delih, bivalna kultura, običaji ob rojstvu, od ovce do volnene niti. Projekt je sprejel etnološki oddelek ljubljanske univerze. Cilj je v prvi vrsti raziskava okrajnega življenja in seznanjanje domačinov z rezultati, za ljubljansko mladino pa pomeni spoznavanje podeželskega življenja, naravnega jezika in življenja v koroških družinah. O svojem delu so poročali v obliki razstave s plakati in poročili, pozneje pa bodo mladi Korošci gostovali v Ljubljani.

tje tudi bednim in stalno oskrbo potrebnim rojakom. Morda se bodo našli tudi mecen, ki bi bili pripravljeni z mesečnim obrokom vzdrževati to prepotrebno službo. Ob tem čutim dolžnost velike zahvale zdravnici ge. Dragici Repovž-Mizerit za stalno oskrbo.

Pri tem zahvala tudi vsem dobrotnikom iz Kanade, ZDA in Argentine, duhovnikom, Zvezi žena in mater ter naši dobri mladini. Zahvala vsem odbornikom kakor tudi zavetiščnikom, ki kakor koli nudijo pomoč.

Dokler bo med nami Slovenci čuti in vera o ljubezni do bližnjega, bo ta Rožmanov dom zavetje in dom vsem potrebnim.

Glavni vhod v jedilnico smo zaprli s potrebnimi vrati.

Kupili smo sto plastičnih stolov, da se izognemo izposojevanju.

Skrajna nujnost doma je stalna bolničarka v domu, tako bi lahko nudili zave-

MALI OGLASI

ANGLEŠČINA

Grupalni/Individualni tečaji. Intenzivni za potovanje in odrasle začetnike. Priprava za izpite. Mila Hribar Tel.: 361-5354 - Fax: 627-4242

Še je čas za vložitev zahtevka za denacionalizacijo vaših nepremičnin v Sloveniji! Ponujamo vam pomoč. **Alejandra Igljič Šef.** Glavarjeva 45. 61000 LJUBLJANA - Tel.: (38-61) 347-808, Fax: (38-61) 311-362 **Proyectos de Informática S.A.** - Avditorija pri kompjuterjih, programe 3419/91 D.G.I. - Franci Šturm - Emilio Mitre 435 - 13. nadstr. „D“ - Capital - Tel.: 433-1713

NEVESTE - 15 LET: Izdelava šopkov in naglavkov iz svežih cvetov. **Gabrijela Marolt** - Tel. 664-1656.

PSIHOANALIZA

Psihoanalitični konzultorij; lic. psih. **Marko Mustar;** Santa Fé 3228, 3° „M“ — Capital — Tel. 83-7347 in 826-5005.

ELEKTRONIKA

Električni material za industrijo in dom. **Elektro Ader** - Franci Jarc. Av. Ader 3295 - Munro; Tel.: 766-8947 / 762-1947

ZOBOZDRAVNIKI

Viktor Leber - splošna odontologija, implantacijske integracije; sreda in petek, od 14 do 18; Belgrano 3826 - 7. nadstr. „B“ - San Martin - Tel.: 755-1353.

TURIZEM

Alas Tour Vam nudi po ugodnih cenah potovanja po Argentini, svetu in v domovino, tudi skupinska. Na uslugo Vam je **Juan Kočar.** Rivadavia 5283 - Loc. 34 - Tel.: 903-4006.

Potovanja, skupinske ekskurzije, letalske in pomorske vožnje poskrbi po ugodni ceni **Marjeta Senk** - Tel.: 762-2840.

LEGAJO N° 3545-82

Počitnice, izleti in potovanja v domovino informacije, hotelske namestitve, avtobusni prevozi, posredovanje vizumov in menjalnice. **H. Yrigoyen** 2742 - San Justo - Tel.: 441-1264 / 1265

ARHITEKTI

Arh. Aleksander Jure Mihelič - Načrti in vodstvo novih zidanj in prenovitev v Buenos Airesu, Miramaru in okolici. Tel.: 631-9600 in 0291-22977.

ADVOKATI

dr. Katica Cukjati — odvetnica - ponedeljek, sreda, petek od 17. do 20. ure - Roque Saenz Peña 3245 - (1752) Lomas del Mirador - Tel.: 654-0352.

dr. Vital Ašič — odvetnik - ponedeljek, sreda, petek od 18 do 20 - Don Bosco 168 - San Isidro - Tel.: 743-5985.

dr. Franc Knaps — odvetnik - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadstr. „E“ - Capital - Tel.: 476-4435; tel. in faks 46-7991.

dr. Mariano Radonič, odvetnik, od ponedeljka do petka od 17 do 20 ure, Mar del Plata in okolica. Olavarría 2555, Mar del Plata (7600) Tel.: (023) 51-0180/0177

SANITARNE NAPRAVE

Sanitarne in plinske naprave — privatne - trgovske - industrijske - odobritev načrtov — **Andrej Marolt** - Avellaneda 216 - San Miguel - Tel.: 664-1656.

ZA DOM

REDECORA - Celotna oprema stanovanj: blago za naslanjače, odeje, zavese, tapete, preproge - Bolívar 224 - Ramos Mejía - Tel.: 654-0352.

Matija Debevec - soboslikar. Barvam stanovanja, pohištvo. Peguy 1035 - (1708) Morón.

Garden Pools — konstrukcije bazenov - filtri - avtomatično zalivanje - **Andrej Marolt** - Pte. Illia (Ruta 8) N° 3113 - (1663) San Miguel - Tel.: 664-1656.

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda — Sarmiento 385 - 1. nadstr., pis. 10 - Buenos Aires - od 11 do 18.30 - Tel.: 325-2127.

Kreditna Zadruga SLOGA — Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574 / 654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA — Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574 / 654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

SLOGA — PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - República de Eslovenia 1851 - Uradije od sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Nande Češarek).

SLOGA — PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandarias - Uradije ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marija Gorše).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 651-1760. Uradije ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gdč. Julka Moder).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 755-1266 - Uradije ob četrčkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (g. Stanko Oberžan).

Cena največ štirih vrstic \$ 4 - za enkratno objavo, za vsak mesec — 4 številke — \$ 12.-

Poravnajte naročnino!

SDO SLOMŠKOV DOM SFZ V NEDELJO, 31. OKTOBRA 23. MLADINSKI DAN

ob 10.00 dviganje zastav in mladinska sveta maša

ob 11.30 začetek športnih iger

ob 13.00 kosilo

ob 19.30 kulturni program:

Veseloigra „PRILOŽNOSTNI ZDRAVNIK“ (Molière)

Nato prosta zabava in ples ob zvokih orkestra **Rock & Polka**

SDO Slovenska vas SFZ Te vabita na „IZREDNI PLES“, KI BO V SOBOTO, 6. NOVEMBRA, OB 22. URI. Sodelujeta orkester in disk jockey

Vstopnina: \$ 6.-

Lepo vabljeni!

OBVESTILA

SOBOTA, 30. oktobra:

Redni pouk Srednješolskega tečaja ob 15. uri v Slovenski hiši.

NEDELJA, 31. oktobra:

V Slomškovem domu 23. mladinski dan.

V Hladnikovem domu v Slovenski vasi Malgaški asado ob 12.30.

Veletombola v Slovenskem domu v San Martinu.

SREDA, 3. novembra:

27. redni občni zbor ZSMŽ, nato predavanje dr. Jureta Rodeta ob 16. uri.

SOBOTA, 6. novembra:

Redni pouk Srednješolskega tečaja ob 15. uri v Slovenski hiši.

Ponovitev komedije Poročil se bom s svojo ženo ob 20.30 na Pristavi

NEDELJA, 7. novembra:

Mladinska sv. maša in zvezni sestanek SDO in SFZ s predavanjem pisatelja Zorka Simčiča ob 9.30 v Slovenski hiši.

ČETRTEK, 11. novembra:

Seja občnega odbora Zedinjene Slovenije ob 20.

Božični kuharski tečaj ZSMŽ.

ZEDINJENA SLOVENIJA

pripravlja počitniško šolsko kolonijo v domu dr. Hanželiča; in sicer od 27. decembra 93 do 11. januarja 94.

Prijave sprejema pisarna ZS od 16. do 20. ure vsak dan, razen ob sobotah. Na kolonijo gredo lahko otroci od 7. do 13. leta.

Ceno in ostale podrobnosti bomo sporočili pravočasno.

Zveza slovenskih mater in žena

ima na voljo božične vizitke.

Prireja tudi božični kuharski tečaj 11. novembra in 4. decembra.

Prosimo za prijave pri zastopnicah. Vabljeni vse žene in dekleta!

13. novembra bo proslava 40. letnice Prešernove šole

Slovenska Pristava

Ponovitev komedije

„Poročil se bom s svojo ženo“

v soboto, 6. novembra, ob 20.30
Rep. de Eslovenia 1851 - Castelar

SOBOTA, 13. novembra:
Proslava 40-letnice Prešernove šole.
Pri SKA ob 20. okrogla miza o Problematiki naše emigracije v novih razmerah.

SOBOTA, 20. novembra:
Zaključna proslava Srednješolskega tečaja v Slovenski hiši.

Pri SKA ob 20. v Slovenski hiši razstava novih slikar: H. Klemenc, T. Močnik, A. Omahna, V. Sparhakl.

NEDELJA, 21. novembra:
Proslava Kristusa kralja vesoljstva, ob 17. uri v Slovenski hiši.

NEDELJA, 28. novembra:
Prvo sv. obhajilo ob 9.30 v Slovenski hiši.

SOBOTA, 4. decembra:
Božični kuharski tečaj ZSMŽ.

DA VAS NESREČA NE IZNENADI, VAM SVETUJEMO KOMBINIRANO DRUŽINSKO ZAVAROVANJE:

STAVBA proti požaru za	\$ 50.000.-
OPREMA proti požaru za	\$ 12.000.-
OPREMA proti kraji za	\$ 4.000.-
STEKLA za	\$ 200.-
TV, audio, video za	\$ 2.000.-

Stroške za to zavarovanje lahko plačate v petih obrokih po \$ 54.- vsak.

Premislite in pokličite nas! Na uslugo smo Vam na telefonih:

325-2127 / 656-3653 / 654-6438

Posluujemo s priznanima zavarovalnima družbama OMEGA in SANCOR.

ZAVAROVANJA LOBODA

CORDOBA POČITNIŠKI DOM „DR. RUDOLF HANŽELIČ“

nudi mladini, družinam in starejšim osebam, poleg običajnih ugodnosti letos tudi:

- Posebno prehrano za goste, ki bi jo imeli zdravniško predpisano.
- Bazen, igrišče za tenis in paddle v privatnem klubu, na poti v Capilla del Monte.
- TV in videofilme v večernih urah.
- kopalnice ob jezeru „DIQUE EL CAJON“ v Capilla del Monte; priložnost za razne vodne športe (Windsurf, canotaje, itd.)

Stroški za stanovanje in hrano so sledeči:

	ODRASLI	OTROCI	
		od 1-7. leta	od 7-13. leta
sobe s privatno kopalnico	US\$ 20.-	US\$ 15.-	US\$ 18.-
veliki chalet	US\$ 18.-	US\$ 13.-	US\$ 16.-
stara stavba	US\$ 16.-	US\$ 11.-	US\$ 14.-

- Dojenčki zastoj.
- Možnost predplačevanja v obrokih, po dogovoru.

Počitniški dom je odprt vse leto
z istimi ugodnostmi kakor med poletno sezono

Pismene ali telefonske prijave:

Počitniški dom „DR. RUDOLF HANŽELIČ“

Villanueva 1880 - (1712) - Castelar - Tel. in faks: 627-4160 - Tel. 629-3016

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: **MILOŠ STARE**

Director: **Valentín B. Debeljak**

Propietario: **Eslovenia Unida**

Redacción y Administración:

RAMON L. FALCON 4158

(1407) BUENOS AIRES

ARGENTINA

Teléfono: **(54-1) 636-0841**

Telefax: **(54-1) 636-2421**

Glavni urednik:

Tine Debeljak ml.

Uredniški odbor:

Tone Mizerit, dr. Katica Cukjati,

Gregor Batagelj

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO Concesión N° 5775
	TARIFA REDUCIDA Concesión N° 3824
Registro Nac. de la Propiedad Intellectual N° 85.462	

Naročnina Svobodne Slovenije:
za Argentino \$ 55; pri pošiljanju po pošti
pa \$ 60; ZDA in Kanada pri pošiljanju z
letalsko pošto 100 USA dol.; obmejne
države Argentine 90 USA dol.; Evropa
110 USA dol.; Avstralija, Afrika, Azija 120
USA dol.; ZDA, Kanada in Evropa za
pošiljanje z navadno pošto 75 USA dol.

Čeke na ime „ESLOVENIA LIBRE“

Stavljenje in oblikovanje:

MALIVILKO - Telefax: (54-1) 362-7215

TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.
Estados Unidos 425 - Tel./Fax: 362-7215
(1101) Buenos Aires